

Sygnatura akt VI Ka 482/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **18 lipca 2017 r.**

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Piotr Mika

Sędziowie SSR del. Agnieszka Woźniak (spr.)

SSO Małgorzata Peteja-Żak

Protokolant Kamil Koczur

przy udziale Jarosława Dorczaka Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Z.

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2017 r.

sprawy skazanego **R. J.** ur. (...) w Z.

syna W. i B.

o wydanie wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 16 marca 2017 r. sygnatura akt II K 35/17

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 624 § 1 kpk

- 1) zmienia punkt 1 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że jako podstawę kary łącznej przyjmuje art. 91 § 2 kk w zw. z art. 86 § 1 i 4 kk;
- 2) w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
- 3) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. D. B. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 27,60 zł (dwadzieścia siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym
- 4) zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygnatura akt VI Ka 482/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 18 lipca 2017 roku

co do całości rozstrzygnięcia

Sąd Rejonowy w Zabrze, z inicjatywy jednostki penitencjarnej, rozstrzygał sprawę R. J. w przedmiocie wyroku łącznego.

R. J., w chwili wyrokowania przez sąd I instancji, był skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 21 września 2007 roku, sygn. akt II K 324/07 za przestępstwo z art. 280 § 1 kk popełnione w dniu 07 lutego 2007 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności z zaliczeniem na poczet orzeczonej kary okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w przedmiotowej sprawie od dnia 19 lutego 2007 roku do dnia 18 maja 2007 roku (kara odbyta w całości),

II. Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 20 czerwca 2013 roku, sygn. akt II K 393/13 za ciąg dwóch przestępstw z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnionych w dniach 23/24 marca 2013 r. na jedną karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. 279 § 1 kk i art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 23/24 marca 2013 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności, które to kary jednostkowe połączono orzekając wobec niego karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat, orzekając równocześnie od oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych wskazanych kwot, a ponadto zobowiązano go w okresie próby do aktywnego poszukiwania stałej pracy zarobkowej, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 25 marca 2014 r. w sprawie o sygn. V Ko 624/14 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności (skazany ma odbywać orzeczoną karę od dnia 09 listopada 2017 roku godz. 12:10 do dnia 09 listopada 2019 roku godz. 12:10),

III. Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 16 września 2013 roku w sprawie sygn. akt II K 579/13, którym za przestępstwo z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 27 kwietnia 2013 roku skazano go na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności (skazany odbywa orzeczoną karę od dnia 13 maja 2016 roku godz. 12:10 do dnia 09 listopada 2017 roku godz. 12:10),

IV. Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 16 września 2016 roku, sygn. akt II K 430/16, którym za przestępstwo z art. 157 § 1 kk i art. 160 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełnione w dniu 14 sierpnia 2013 roku skazano go na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 14 sierpnia 2013 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, które to kary jednostkowe połączono orzekając wobec oskarżonego karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono także przepadek dowodu rzeczowego (skazany będzie odbywał orzeczoną karę od dnia 09 listopada 2019 roku godz. 12:10 do dnia 07 maja 2020 roku godz. 12:10).

Sąd Rejonowy w Zabrzu wyrokiem z dnia 16 marca 2017 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 35/17:

- na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 i § 4 kk połączył kary łączne pozbawienia wolności z karą jednostkową pozbawienia wolności orzeczone w stosunku do skazanego R. J.: prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 20 czerwca 2013 roku, sygn. akt II K 393/13 opisanym wyżej w punkcie II części wstępnej wyroku, prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 16 września 2013 roku w sprawie sygn. akt II K 579/13, opisanym wyżej w punkcie III części wstępnej wyroku oraz prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 16 września 2016 roku, sygn. akt II K 430/16, opisanym wyżej w punkcie IV części wstępnej wyroku i orzekł wobec skazanego R. J. karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy,

- na podstawie art. 577 kpk na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okres odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego w Zabrzu o sygn. akt II K 579/13 od dnia 13 maja 2016 roku godz. 12:10 do dnia 16 marca 2017 roku,

- na podstawie art. 576 § 1 kpk w częściach nie objętych niniejszym wyrokiem łącznym pozostawił wyroki wskazane w punkcie 1 wyroku łącznego do odrębnego wykonania,

- na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 21 września 2007 roku, sygn. akt II K 324/07, opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku,

- na podstawie art. 29 ust 1 Ustawy Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. D. B. kwotę 147,60 zł. tytułem zwrotu kosztów udzielonej skazanemu i nie opłaconej przez niego obrony świadczonej na jego rzecz z urzędu,

- na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.

Od wyroku tego apelację wywiódł jedynie prokurator, który zaskarżył wyrok w zakresie dotyczącym rozstrzygnięcia o karze na niekorzyść skazanego. Zarzucił wyrokowi obrazę prawa materialnego, a to art. 91 § 2 kk poprzez jego pominięcie, jako podstawy wymiaru wobec R. J. kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, pomimo tego, że jedna z kar, które podlegały łączeniu, to jest kara orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 20 czerwca 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 393/13 została popełniona w ramach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk (jak należy mniemać chodziło o to, że kara orzeczona tym wyrokiem została orzeczona na podstawie tego przepisu). Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie skazanemu kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności na podstawie art. 91 § 2 kk.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego była zasadna.

Na wstępie wskazać należy, iż Sąd Rejonowy w Zabrze prawidłowo ustalił, jakie prawomocne wyroki jednostkowe zapadły wobec R. J. do czasu wyrokowania w przedmiocie wyroku łącznego. Jedyne błęd, który skorygowano drogą postanowienia o sprostowaniu, wiązał się z mylnym określeniem kwalifikacji prawnej czynów, za które R. J. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 20 czerwca 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 393/13, bowiem zamiast art. 279 § 1 kk w kwalifikacji wskazano na art. 297 § 1 kk, a tymczasem nie ulega wątpliwości, że R. J. tymże wyrokiem został skazany za ciąg kradzieży z włamaniem oraz usiłowanie kradzieży z włamaniem, nie zaś za tzw. oszustwa kredytowe, czy ich usiłowanie.

Prawidłowo ustalił także sąd I instancji, które kary podlegają jeszcze wykonaniu, jak również, że korzystniejszym dla skazanego będzie zastosowanie aktualnie obowiązujących przepisów o wyroku łącznym i łączeniu kar orzekanych w wyrokach jednostkowych. Gdyby stosować przepisy obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015 roku, to do połączenia nadawałyby się jedynie kary orzeczone w sprawach II K 393/13 i II K 579/13, a sąd brałby pod uwagę, przy takim łączeniu, nie karę łączną orzeczoną wyrokiem w sprawie II K 393/13, lecz kary jednostkowe.

Zastrzeżeń nie budzi także orzeczona kara łączna, która zresztą nie była kwestionowana przez skazanego, ani jego obrońcę.

Przyznać należało jednak rację prokuratorowi, iż sąd I instancji uchybił prawu materialnemu, kiedy w punkcie 1 zaskarżonego wyroku, jako podstawę kary łącznej przyjął art. 85 § 1 i 2 kk oraz art. 86 § 1 i 4 kk. Nie ma bowiem wątpliwości, iż wyrokiem jednostkowym wydanym przez Sąd Rejonowy w Zabrze w dniu 20 czerwca 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 393/13 R. J. został skazany m.in. za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk (popełnionych w dniach 23/24 marca 2013r.) na jedną karę w wymiarze 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Kara ta została orzeczona na mocy art. 91 § 1 kk, natomiast w związku ze skazaniem tym samym wyrokiem za inne jeszcze przestępstwo, skazanemu wymierzono karę łączną na podstawie art. 91 § 2 kk i art. 86 § 1 kk. Również zatem w obliczu wydawania wyroku łącznego i orzekania wobec skazanego kary łącznej, uwzględniającej karę orzeczoną m.in. na podstawie art. 91 § 1 kk, koniecznym stało się zastosowanie w podstawie prawnej rozstrzygnięcia o karze łącznej art. 91 § 2 kk. Zdaniem Sądu Okręgowego w kwalifikacji tej uwzględnić należało także art. 86 § 1 i 4 kk, które traktują o granicach kary łącznej.

Wobec tego wyrok należało zmienić poprzez przyjęcie, iż podstawą kary łącznej orzeczonej w punkcie 1 zaskarżonego wyroku jest art. 91 § 2 kk w związku z art. 86 § 1 i 4 kk. W pozostałej części zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy.

Zwolnienie skazanego od wydatków postępowania odwoławczego było zasadne ze względów słusznościowych, bowiem zainicjowanie postępowania odwoławczego spowodowane było jedynie błędem sądu I instancji.